

NAGY HAJNAL CSILLA

A háttérben kutyaugatás

Te a hajamat fonod.
Én a fazék fölé hajolok,
éppen elszóm a szószot,
nem merek megfordulni, összekuszálódhának
a tincsek.

Valahol a sejtjeink éppen
helyettünk haldokolnak.

Jézus a zuhanyzóban
hamisan énekel,
túlharsogja a fejbőrömbé nyilálló
apró fájdalmakat.

Én estefelé gyümölcsöt hámozok,
te kenyeret sütsz.
Ő minden reggel feltámad,
vízben-borban fürdik,
hamisan énekel.

Bosszankodsz, el akarsz
költözni, de egyedül nem tudunk
fenntartani egy lakást,
jó, mondod, akkor legalább
azt a kurva szószot ne sózd el.

Fájdalom nyilall a fejbőrömbé,
egyenletesen, körben,
mint egy koszorú.

Nem merek hátrafordulni.

Mielőtt a kávéét kitöltöm

Álmomban egy férfi fekszik rajtam,
a menyasszonya a szomszéd szobában ül,
és térdre tett kezekkel, illedelmesen
társalog a szüleimmel valamiről, amiről
egyiküknek sincs különösebb
tudása vagy véleménye,
ez a férfi pedig közben bennem van,
az ügylet homályos, de ha minden igaz,
nincs az egésznek áldozata,
én a testem vagyok,
úgy álmodom mindezt, hogy
részletes információim vannak minden
egy résztevő lelkiállapotáról,
tudom, mikor sóhajt fel fájdalmát
leplezve a menyasszony, tudom,
mikor néznek egymásra kérdőn,
halk kétségbeeséssel a szüleim,
tudom, melyik az a pillanat, amikor a férfi,
aki rajtam fekszik,
már nem felelhet többé a tetteiért, de
arról fogalmam sincs, hogy én,
testi létemen kívül
mit hoztam magammal ebbe az álomba, és
mit viszek magammal belőle.

Elképzeltük, de
sosem fogjuk megtudni,
milyen lehet
Anthony Hopkins
macskájának lenni.

Sirályokat etetünk egy süllyedő hajón.
Egy darabig lefelé,
azután majd felfelé hullanak a
száraz kenyérdarabkák.
Nincs különbség.
A sirályok jóllaknak.